

[Forsvarsministeren.]

i Folketinget, at de, der føler Trang til frivilligt at stille sig til Disposition, kan gøre dette i Henhold til Regeringens Forslag.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds var inde paa Betragtninger over Luftforsvar og Militærmusik og adskilligt andet, saaledes som vi kender det fra Venstres Ændringsforslag i Folketinget. Jeg skal angaaende Luftforsvaret kun sige det samme, som jeg kan sige til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds, at Regeringens Forslag indeholder et saadant — at de ærede Medlemmer ønsker, det skal være stærkere, men at paa den anden Side jo ingen vil hævde, at deres Forslag byder en virkelig Garanti for Hovedstaden mod et Luftangreb. Jeg tror derfor ikke, der er megen Udsigt til, at Partierne her kan finde hinanden; det er et Skøn, der vil være afgørende, maaske ogsaa Følelser og Stemninger, saa det vil næppe være muligt under en Diskussion at overbevise den anden Part om, at vedkommendes Standpunkt er forkert.

Det ærede Medlem (Stensballe) var enig med mig i, at Artilleriskibene baade af økonomiske og af andre Grunde bør udgaa af fremtidige Flaadeordninger. Jeg understreger gerne dette. Det ærede Medlem talte saa om, at der var et Misforhold mellem det store Personale til Flaaden og den lille Flaade. Jeg indrømmer, at den Forøgelse, der foreslaas, kan se lidt mærkelig ud. Jeg har selv hæftet mig ved dette under Udarbejdelsen af Lovforslaget, men Beregningerne kan man ikke komme uden om, og de gaar ud paa, at hvis man virkelig skal være i Stand til paa forsvarlig Maade at bemane blot den Flaade, Regeringsforslaget indeholder, og samtidig i givet Fald have kvalificerede Folk paa de vigtigste Stationer i Landet, kan man ikke komme under det Antal, der er foreslaaet. Der har altsaa hidtil været en meget betydelig Underbemanning.

Det ærede Medlem vilde ikke gøre yderligere Bemærkninger om Flaaden. Det er jeg ham til en vis Grad taknemlig for. Jeg behøver ikke at være det, efter som Venstre ikke i Folketinget har stillet Ændringsforslag til Regeringsforslaget, og for saa vidt er det meget naturligt, at Venstres Ordfører i dette høje Ting ikke finder Anledning til yderligere Bemærkninger om den Side af Sagen.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at hvis Venstre skulde medvirke til disse Lovforslags Gennemførelse, maatte der gen-

nemføres større Bevillinger, saaledes som Venstre har antydnet i Folketinget, og for at man ikke skulde bebrejde sig noget bag-efter, sagde det ærede Medlem, vilde han foreslaa, at Lovforslagene gik i Udvalg, saa at man der kunde faa en Forhandling og prøve alle Muligheder. Det kan jeg ikke have noget imod; men efter de Erfaringer, man har fra Folketinget, maa jeg sige, at egentlig Optimist med Hensyn til Venstres Indsats paa dette Omraade er jeg ikke blevet.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Holger Andersen) var inde paa en meget lang udenrigspolitisk Udvikling, hvor jeg ikke i Enkeltheder skal følge det ærede Medlem. Om mange Ting, som det ærede Medlem sagde, er jeg enig med ham; om andre Ting og om det ærede Medlems Konklusioner er jeg ikke altid enig med ham.

Det ærede Medlem syntes ikke, det var mærkeligt, at der havde været en vis Bevægelse over Diskussionen, baade i Offentligheden og her i Rigsdagen, naar man tænkte paa Spørgsmaalets Vigtighed og betragtede bl. a. vort Lands vanskelige geografiske Stilling og alt, hvad deraf kunde følge. Det kan det ærede Medlem til en vis Grad have Ret i. Jeg har heller intetsteds beklaget mig over, at der har været en meget Diskussion om disse Problemer. Men naar det ærede Medlem tilføjede, at den bevægede Diskussion bl. a. var affødt af visse Forventninger, man havde næret — jeg forstod — til mit Parti, og at disse Forventninger nu var blevet skuffet, maa jeg her som andetsteds have Lov til at understrege, at det ærede Medlem og hans Parti ikke har haft berettiget Grund til at vente, at vi efter vor Kongresbeslutning i 1935 skulde kunne gaa ind i en saadan Politik, som Det konservative Parti er Talsmand for. Hvis man har haft saadanne Forventninger, maa det, som jeg har udtalt andetsteds, skyldes den Misforstaaelse, som Det konservative Parti stadig gør sig skyldigt i, at dette, at man skal søge at komme hinanden nærmere i denne Sag og søge at samle Partierne, forstaar det ærede Parti paa den Maade, at de andre skal flytte over paa Det konservative Partis Politik. Det kan det ærede Medlem ikke vente. Derfor er det med Urette, han føler sig skuffet.

Men naar der tales om Forventninger, vil jeg dog have Lov til at sige, at de kan være gensidige. De Taler, der er holdt fra konservativ Side, baade af Partiets Ordfører i Folketinget og af det ærede Medlem her i Dag, kunde give andre Anledning til at tro, at der virkelig i Det konservative